

تصویب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از سوی مجلس خبرگان (1358ش)

از کتاب و کتابخانه؛ کتاب محصول تجربه؛ های بشری و خلاقیت؛ های ذهنی و آموخته؛ های دراز مدت انسان است. سهم کتاب در انتقال دانش؛ ها، گاهی به مراتب بیشتر و فراتر از دیگر ابزار آموزشی است. پدید آوردن آثار علمی و فرهنگ مکتوب از توصیه؛ های مهم اولیای دین است و با کمک به گسترش دانش، به عنوان یک میراث فرهنگی برای نسل؛ های آینده، ماندگار می؛ شود. وقتی کتاب، حاصل اندیشه؛ ها و تجربه؛ های اهل اندیشه و معرفت باشد، کتابخانه نیز کانون همایش صاحب؛ نظران و موزه پرطراوت و شاداب دانشمندان و صاحبان معارف خواهد بود. یکی از مشکلات و کاستی؛ های جامعه ما، گریز از کتاب و یابن بودن سطح فرهنگ مطالعه است. از آن

سو، دامنه علوم و موضوعات و کتاب‌ها؛ گسترش یافته است و باید فرصت و نیروی کتاب‌خوانان، به خواندن بهترین‌ها و لازم‌ترین‌ها؛ اختصاص دهند. از این رو، با نام‌گذاری امروز به نام روز کتاب و کتابخوانی، اهمیت این موضوع بیشتر از قبل مطرح می‌گردد تا به عنوان یک فرهنگ در جامعه نهادینه شود.

24 آنان در سال 1372 به عنوان نویسنده کتاب و کتابخانه، تبعاً به این روش، یکی از روزهای هفته کتاب نیز می‌باشد. آغاز عملیات نامنظم فتح 3 در منطقه دهوک توسط سپاه پاسداران (1365 ش) عملیات چریکی و نامنظم فتح 3 در منطقه زاخو و دهوک در عمق 300 کیلومتری شمال عراق و با هدف انهدام مراکز اقتصادی و نظامی دشمن توسط نیروهای سپاهی و مبارزان گرد عراقی انجام گرفت. در این عملیات که در دو مرحله صورت گرفت علاوه بر انهدام مقر لشکر 38 عراق و انهدام مراکز دولتی، سوخت، جایگاه‌ها؛ های بنزین و انهدام تعدادی تانک و خودرو نظامی، بیش از 500 نفر از نیروهای دشمن کشته و زخمی شدند.

میلاد خجسته؛ ای آخرین رسول الهی پیامبر اکرم حضرت محمد بن عبدالله (ص) (52 سال قبل از هجرت برابر با سال عام الفبا).

ولادت حضرت محمد(ص) به اتفاق نظر شیعیان در 17 ربیع الاول در سال عام الفیل می‌باشد، ولی برخی از مسلمانان، این واقعه را در روز دوازدهم این ماه دانسته‌اند. کنیه؛ ای آن حضرت، ابوالقاسم و القاب ایشان، رسول الله، نبی الله، خاتم الانبیا، سید البشر... می‌باشد. پدر ایشان عبدالله بن عبدالمطلب و نیز مادر آن حضرت آمنه بنت وهب است. رقیه، ام کلثوم، زینب، قاسم، عبدالله، ابراهیم و حضرت فاطمه؛ ای زهرا(س) فرزندان پیامبر اسلام می‌باشند که به جز فاطمه(س) همگی در دوران حیات پیامبر، از دنیا رفتند. دوران زندگی پیامبر اکرم(ص) در دو شهر مکه و مدینه سپری شد. ایشان پس از آن که در چهل سالگی برای پیامبری برگزیده شدند، در ابتدا دین الهی را به طور مخفیانه تبلیغ می‌کردند و پس از سه سال، به دعوت آشکار دست زدند. رنج‌ها و سختی‌های فراوانی که پس از درگذشت ابوطالب، عمو و حضرت خدیجه(س) همسر آن حضرت بر ایشان گذشت و همچنین اعلام آمادگی مردم یثرب برای پذیرفتن آن پیامبر عظیم‌الشأن، زمینه ساز هجرت بزرگ ایشان به مدینه گردید. ده سال آخر عمر و رسالت حضرت محمد(ص) در مدینه، همراه با جنگ‌ها، فتوحات و انتشار آیین آسمانی اسلام همراه بود.

ولادت امام صادق(ع)، ششمین امام شیعیان و رئیس مذهب جعفری(83 ق)، حضرت امام جعفر صادق(ع) فرزند امام محمد باقر(ع) و از مادری به نام امّ و قروه دختر قاسم بن محمد بن ابی‌بکر است. ابوعبدالله، ابواسماعیل، ابوموسی از کنیه‌های آن حضرت و صادق، فاضل، طاهر، صابر و... از القاب آن جناب می‌باشند. حضرتش در سال هشتاد و سوم هجری در مدینه به دنیا آمده است. فرزندان آن حضرت را ده تن ذکر کرده‌اند. در میان امامان، عصر امام صادق(ع) منحصر به فرد بوده و شرایط اجتماعی و فرهنگی عصر آن بزرگوار، در زمان هیچ یک از امامان وجود نداشته است. زیرا آن دوره از نظر سیاسی، دوره؛ ای ضعف و تزلزل حکومت بنی‌امیه و فزونی قدرت بنی‌عباس بود و این دو گروه، مدتی در حال کشمکش و مبارزه با یکدیگر برای کسب حکومت بودند. از این رو این دوران، دوران آرامش و آزادی نسبی امام صادق(ع) و شیعیان و فرصت بسیار خوبی برای فعالیت علمی و فرهنگی آنان به شمار می‌رفت. از نظر فکری و فرهنگی نیز عصر امام صادق(ع) عصر جنبش فکری و فرهنگی بود. در آن زمان، شور و شوق علمی بی‌سابقه؛ ای در جامعه؛ ای اسلامی حاصل شده و علوم مختلفی اعم از علوم اسلامی یا علوم بشری پدید آمده بود. امام صادق(ع) با توجه به فرصت مناسب سیاسی به دست آمده و با ملاحظه؛ ای نیاز شدید جامعه و آمادگی زمینه؛ ای اجتماعی، دنباله؛ ای نهضت علمی و فرهنگی پدر بزرگوار خود، امام محمدباقر(ع) را گرفت، حوزه؛ ای وسیع علمی و دانشگاه بزرگی به وجود آورد و در رشته‌های مختلف علوم عقلی و نقلی آن روز، هزاران شاگرد فاضل را پرورش داد.

درگذشت میرزا محمد مهدی محی‌الدین الهی قمشه ای در سال 1279 - ۱۲۱۸ هجری - در شهر قمشه از توابع اصفهان حاج میرزا محمد مهدی محی‌الدین الهی قمشه ای در سال 1279 - ۱۲۱۸ هجری - در شهر قمشه از توابع اصفهان متولد شد. از آنجا که در شعر به الهی تخلص می‌کرد ملقب به الهی قمشه ای شد. نیاکان ایشان از سادات بحرین بودند که در زمان نادرشاه افشار، به شهر قمشه وارد شدند. پدرایشان مرحوم ملا ابوالحسن از روحانیونی بود که در زهد و تقوا شهرت داشت. استاد الهی قمشه ای در سن پنج سالگی به مکتب رفت و تا هفت سالگی مقدمات را فرا گرفت. سپس نزد پدر و اساتید و ادبای شهر به تحصیل علم و ادب پرداخت. با وجود خردسالی، کتب مهم و مشکل ادب پارسی و عرب را فرا گرفت. در ده سالگی نظامی را نزد پدر فرا گرفته بود و در پانزده سالگی در ادبیات عرب به مقامی رسید که شرح نظام نیشابوری و مغنی اللیب ابن هشام و مطول تفتازانی را تدریس می‌کرد. در چهارده سالگی پدر و مادر را از دست داد و از آن پس تصمیم به هجرت گرفت تا در سایه آن به تحصیل و کسب و دانش و ادب بپردازد. با آنکه در شهر قمشه اساتیدی بزرگ وجود داشتند و برادر بزرگش نیز ممانعت به عمل می‌آورد، لیکن صیحاگی نان و ماستی در دستمالی بست و پیاده راه اصفهان را در پیش گرفت. در اصفهان به مدرسه صدر وارد شد و در حجره طلاب قمشه ای مسکن گزید و مدت کوتاهی قریب یکسال در آن شهر زیست و از استادان آن بهره کافی برد. سپس عزم خراسان نمود تا در کنار مرقد مطهر امام علی بن موسی الرضا (ع) به تکمیل علوم فلسفه و حکمت همت گمارد. در مشهد به مدرسه نواب راه یافت و حجره ای اختیار نمود و به تحصیل پرداخت. در طول تحصیل برادر بزرگش مرحوم «حسینعلی» اندکی هزینه معاش وی را تأمین می‌نمود و ایشان به سختی روزگار می‌گذراند. نقل است در این ایام بسیار به قناعت گذراند و حتی ماه تا ماه غذای پختنی نمی‌خورد و چون اهل ریاضت بود گاهی به صحرا می‌رفت و در طول هفته از میوه درخت توت ارتزاق می‌نمود. در مشهد در محضر اساتیدی بزرگ به تلمذ پرداخت و از خرمن دانش آنان خوشه‌ها چید. مرحوم

تولد "طه حسين" نه‌سندۀ هاديت شهب مصرى (1889م) دكتر طه حسين، اديب و محقق معاصر مصرى در 15 نوامبر سال 1889م در روستاى در مصر عليا به دنيا آمد. وي در كودكي بينايى خود را از دست داد، اما با هوش سرشاري كه داشت به تحصيل پرداخت و تا سال 1918م از دانشگاه‌هاي مصر و سوربن فرانسه درجه دكتراي ادبيات گرفت. وي سپس به فعاليت‌هاي فرهنگي پرداخت و خدمات فراواني در زمينه علم وادب انجام داد كه تاسيس دانشگاه‌هاي اسكندريه و اسيوط در مصر از آن جمله است. وي در سال 1950، وزير فرهنگ مصر شد و تعليمات رايجان دوره‌هاي ابتدائي و متوسطه را برقرار كرد. علاوه بر اين، تاسيس انيستيتوي تحصيلات اسلامي در مادريد اسپانيا و ايجاد كرسي در شهر نيس فرانسه و تاسيس مدرسه زبان‌هاي مختلف در قاهره، تحت نظر او صورت گرفت. به علاوه وي در مقام يك شخصيت مورد اعتماد در جامعه ادبي جهان عرب، با مدعيان روشن‌فكري و نويسندگان ناسيوناليسم عرب به مقابله برخاست. به نظر وي آثار علمي و ادبي برجاي مانده از صدر اسلام تاكنون، اگرچه به زبان عربي است، اما فرهنگ اسلامي به حساب مي‌آيد نه اندیشه قوم عرب. طه حسين در سال 1955م به رياست انجمن رجال و ادب مصر انتخاب شد و در سال بعد به عضويت شوراي عالي ادب و هنرهاي زيباي مصر منصوب گرديد. اين اديب مصري هم‌چنين عضو فرهنگستان‌هاي ادبي و تاريخي پاريس، مادريد، مايانيس آلمان، دمشق، تهران، بغداد و ژنر بود. از طه حسين بالغ بر هفتاد جلد كتاب باقي مانده كه تاريخ ادبيات عرب، در حاشيه سيره نوي در 3 جلد، رنگارنگ و الايام از آن جمله است كه به زبان‌هاي زنده دنيا ترجمه شده است. وي در اثر داستاني خود به نام رؤياهاي شهرزاد به صورت كنايه‌آميز به پادشاهان و حكام پند مي‌دهد كه لازم است در حفظ منافع رعايا و زبردستان بكوشند و اگر از انجام وظيفي كه برعهده دارند سر باز زنند، حقوق خود را نيز از دست مي‌دهند. طه حسين در كتاب الايام كه به زبان فارسي نيز تحت عنوان "آن روزها" ترجمه شده ضمن پرداختن به زندگي‌نامه خود، به جاگاه فرهنگ، تضاد فرهنگ سنتي و مدرن و جاگاه شعر و ادب در راهنمايي اهل معني پرداخته است. طه حسين نوشته‌هاي فراوان ديگري هم دارد كه در آنها اندیشه‌هاي خود را درباره سفرهاي خود به اروپا و مطالعات درباره ادبيات يونان و روم بيان مي‌دارد. طه حسين علاوه بر تسلط به زبان و ادبيات عربي و فرهنگ اسلامي، به علوم باستاني و تاريخ روم يونان و قرون وسطي و فلسفه جديد علاقه مي‌ورزيد. وي هم‌چنين زبان يوناني و لاتيني را آموخت و در زبان و ادبيات فرانسوي استادي يافت و از وسعت دانش بي‌نظيري بهره‌مند گشت. طه حسين به سبب همت شخصي و حوادث و دشواري‌هاي زندگي و پشتكار و اراده، شخصيتي جهاني و ممتاز يافته و در ادبيات معاصر عرب، از بچسبتي خاص، برخه‌دار گشته است. دكتر طه حسين به تاريخ 1973م در 84 سالگي در مصر درگذشت. درگذشت "بهان كئل" ستاره شيناس، ه منحه بلند آوازه آلماني (1631م) يوهان كپلر، دانشمند و ستاره‌شناس معروف آلماني در 16 مه سال 1571م در آلمان به دنيا آمد. از آغاز جواني، شراره علم طلبي او هر روز بيشتر زبانه مي‌كشيد. از اين رو علي‌رغم چشمان آسيب ديده، ضعف جسماني و دست‌هاي از كار افتاده، وارد دانشگاه شد و به مطالعات نجومی پرداخت. علاقه به رياضيات، علوم فيزيك و مكانيك، او را چنان جذب خود ساخت كه پس از فراگيري آنها با پشتكار فراوان، در 23 سالگي به استادي اخترشناسي منصوب گرديد. كپلر رياضي‌داني توانا بود كه هم مایه پيشرفت را داشت و هم شكيبايي بيش از حد. او در سال‌هاي نخست كار، طرفدار اين نظريه بود كه خورشيد مركز منظومه شمسي است. اما از 20 سالگي بدون وقفه و خستگي، سال‌ها به كار تحقيقي و مطالعه در احوال ستارگان و سيارات پرداخت. كپلر پس از ده سال تلاش، در سال 1609، قوانين حركت سيارات را پيدا كرد و در مورد حركت وضعي و انتقالي گرات، سه قانون مهم را كشف نمود. قانون اول او مبني بر بيضي بودن مدار حركت سيارات به دور خورشيد، راهنمايي مهم، در تدوين اصول پرتاب ماهواره‌هاي امروزي مي‌باشد. كپلر ثابت كرد كه نه تنها مسير حركت سياره‌ها به دور خورشيد بيضي است، بلكه براساس قانون دوم كپلر هر سياره حين گردش در روي مدار، مرتباً سرعتش را تغيير مي‌دهد. به اين معني كه هرگاه سياره به خورشيد نزديك مي‌شود، بر سرعتش اضافه مي‌گردد. كپلر در قانون سوم خود مي‌گفت: زمان گردش كامل سياره‌هايي كه به خورشيد نزديك‌ترند، كمتر از سياره‌هايي است كه از خورشيد دورند. اين نظرات و به ويژه نظريه حركت سياره‌ها، در آن زمان با مخالفت فراواني مواجه گرديد و كپلر به سختي مورد حمله قرار گرفت. كپلر سرانجام نوشته‌هايش را منتشر كرد و در انتظار ماند تا شايد با گذشت زمان، پيشرفت دانش بشري پرده از روي واقعيّت بردارد. كپلر در بسياري از رشته‌هاي علمي، مطالعات جالب و ارزنده‌اي انجام داده است. او با مطالعه نور، موفق به كشف قوانين شكست و انكسار نور شد و براي اولين بار، اساس تلسكوپ نجومی را بنياد نهاد. وي هم‌چنين نظريه‌هاي مهمي در مورد نيروي جاذبه زمين و چگونگي جزر و مد درياها داشته است. كپلر با تحقيقات عميق خود، اخترشناسان و رياضي دانان روزگار خود را به تحسين خود واداشت. يوهان كپلر تا آخر زندگي دست از پژوهش‌هاي علمي برنداشت تا اين‌كه در 15 نوامبر 1631م در 60 سالگي درگذشت. كپلر به زودي پس از مرگ از خاطره‌ها رفت و هيچ‌كس آثار او را مطالعه نمي‌كرد. ولي دوران افتخار او در قرن‌هاي هفدهم و هجدهم كه دانشمندان به آثار او روي آوردند آغاز شد و شهرتش را عالم‌گير نمود.

آيت الله الهی قمشه ای پس از سالها تحصيل در كنار بارگاه آستان قدس رضوی در آرزوی دیدار محضر اساتید قم و عراق و نجف قصد مهاجرت كرد لذا ابتدا به طهران وارد شد. در طهران به مدرسه سپهسالار (مدرسه عالی شهید مطهری فعلی) وارد شد و در آنجا به تعليم و تعلم پرداخت. . حكيم الهی قمشه اي، ضمن تدريس در منطق حكمت وادبيات در آن

مکان، به عنوان یکی از برجسته ترین استادان دانشگاه تهران شناخته شده و با نوشتن کتاب توحید هوشمندان به اخذ درجه دکترا از دانشکده مزبور نائل گردید. ایشان ضمن تدریس، با جملاتی شیوا، شیرین و پرجاذبه، مفاهیم دشوار فلسفی را بیان کرد و در تأیید اظهارات علمی خود از اشعار شاعران بزرگ شاهد می آورد. در محفل علمی این حکیم الهی، دانشوران فاضلی پرورش یافتند که حضرات آیات سید ابوالحسن رفیعی قزوینی، عبدالله جوادی آملی، حسن حسن زاده آملی، کاظم مدیر شانه چی و سید محمد باقر حجتی و... از آن جمله اند. از وی آثار ارزنده ای بجای مانده از قبیل: کتاب حکمت الهی (2 جلد) در شرح فصوص الحکم فارابی و توحید هوشمندان تصحیح و تحشیه تفسیر ابوالفتح رازی می باشد. وی قلمی شیوا داشت و با همین شیوایی بود که قرآن مجید را به فارسی ترجمه کرد و ترجمه او از نخستین ترجمه های امروزی قرآن در زبان وادبیات فارسی بود که در زمان خود مورد توجه روشنفکران، دانشجویان و نسل جدید قرار گرفت. همچنین ترجمه آزاد مفاتیح الجنان، صحیفه سجادیه و کلیات دیوان الهی از دیگر آثار اوست. که همگی حاکی از سعی بلیغ ایشان در احیای معارف الهی می باشد. مرحوم آیت الله الهی قمشه ای در تفسیر و ترجمه قرآن کریم در عصر ما، شخصیتی شاخص و ممتاز است. ایشان اولین کسی است که قرآن را برخلاف عادت قدما که ترجمه تحت اللفظی می کردند، روش جدیدی در ترجمه و تفسیر قرآن بکار بردند و برای اولین بار قرآن را به زبان فارسی روان و سلیس ترجمه کردند، بدون آنکه دخل و تصرفی در اصل معنا شود تفسیر خویش را با بیان ساده و قابل فهمی ارائه دادند. مرحوم استاد آیت الله الهی قمشه ای در حالی که یکی از افراد شاخص در علم و فرهنگی و ادب بودند، ولی زندگی ساده و بی آلابشی داشتند.